

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل دیدگاه علامه حسن زاده آملی درباره عالم مثال منفصل

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 16، شماره 29 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حمیدرضا خادمی - پژوهشکده تحقیق و توسعه سازمان مطالعه و تدوین کتب درسی

رضا حصاری - گروه فلسفه و کلام، دانشکده فلسفه و اخلاق، دانشگاه باقرالعلوم، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

باور یا عدم باور به وجود عالم مثال که در واقع حد وسط و برزخ میان عالم عقل و عالم ماده است، از جمله مسائل مهم و اساسی است که از نوع بینش فلسفی و روش خاص هر فیلسوف ناشی می شود. برخی از حکما به وجود این عالم باور داشته و برخی دیگر آن را نفی کرده و در صدد انکار آن برآمده اند. حسن زاده آملی از جمله فیلسوفانی است که به وجود عالم مثال باور داشته و سعی در اثبات آن کرده است. وی همانند ملاصدرا، دلیلی را که شیخ اشراق برای اثبات این عالم اقامه کرده است، ناکافی و ناتمام دانسته است. افزون بر این، وی کوشیده است به برخی از استدلال های منکران این عالم پاسخ دهد که این مطلب از مواجهه وی با دیدگاه ملاعبدالرزاق لاهیجی دانسته می شود. در همین راستا در این مقاله تلاش شده است تصویر کامل و روشنی از دیدگاه حسن زاده آملی در ضمن بیان چند مسئله پیرامون عالم مثال ارائه شود و در برخی موارد، مطالب وی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

عالم مثال، سهروردی، کشف و شهود، حسن زاده آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422874>

